

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. II. De fructibus ex passionis Dominicæ consideratione referendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

stum dicendo cum S. Bernardo: *Sequar te, quocunque ieris, mihi tolli non poteris, cum meum cor abstuleris, IESU lau nostri generis.* Vide Spinolam p. 2 Med. 162. fol. 417.

Legatur ex lib. 2. de imit. c. 11. & illa præcipue verba bene ponderentur: Habet JESVS nunc multos amatores regni cælestis; sed paucos bajulatores suæ crucis. Unum tibi lam-
mè necessarium est, ut omnibus relictis te relinquant, & à te totaliter exeas.

Pro septima Die.

MEDITATIO II.

DE FRUCTIBVS EX PASSIONIS DOMINICÆ CONSIDERATIONE REFERENDIS.

Scopus.

Item, qui in titulo.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de Patrefamilias, quam in hoc modum S. Matthæus c. 21. commemorat: *Erat Patrefamilias, qui plantauit Vineam, & sepem circumdedit ei, & fudit in ea torcular, & adificauit turrim, & locauit eas agricolis, & peregrè profectus est. Cum autem tempus fructuum appropinquasset, misit seruos suos ad Agricolas, ut acciperent fructus ejus. Et Agricola apprehensis seruis, quos alium ceciderunt, alium occiderunt, alium vero lapidarunt. Iterum misit alios seruos plures prioribus, & fecerunt illis similiter. Novissimè autem misit ad eos Filium suum, dicens: Verebuntur Filium meum. Agricola autem videns Filium, dixerunt intra se: Hic est hares, Senite occidamus eum, & habebimus hereditatem ejus. Et apprehensum eum eiecerunt extra Vineam, & occiderunt. Cum ergo uenerit Dominus Vineæ, quid faciet Agricolis illis: ajunt illi: Malos malè perdet; & Vineam suam locabit alii Agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis. Confidera, inquam, quanta fuerit ingratitude horum Agricolarum, & quantò grauior futura fuisset, si idem Filius Patrisfamilias semel iterumque Patri pro eorum delictis satisfacisset, omnemque eorum pœnam in se transtulisset.*

Confidera II. Quanta hæcenus fuerit tua Ingratitudo, qui vineam tam nobilem non modò neglexifti, nec tantùm feruos DEI, id eft, Superiores, & Patres Spirituales, qui fructus à te DEI nomine exigebant, contempifti, fed ipfum etiam DEI Filium tam gravibus, totièfque repetitis peccatorum vulneribus aut fauciãfti, aut omnino interemifti.

Confidera III. Quanta fit bonitas DEI, qui non modò te pro meritis hæcenus non punivit, fed ultrò ad veniam invitat, vineamque etiam deinceps adhuc relinquere ftatuit, ut vel nunc tandem optatos fructus à te recipiat. Vide ergo, quomodo tantæ & Patris & Filij charitati respondeas. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quinam fint illi fructus, quos Chriftus à te Patris fui æterni, imò & suo nomine exigat, nimirum fequentes. Primus eft, gratitudo pro collata vinea, id eft, pro vocatione Religiofa aut Sacerdotali, & pro beneficio Redemptio- nis, per quam tibi dicta Vocatio à Chrifto obtenta eft. Secundus eft, dolor de præterita ingratitude, negligentifq; in vinea excolenda commiffis, nec non de fumma injuria, quam & Chrifto, & Patri ejus per peccata tam gravia, quibus paffionis caufa extiteras, intulifti. Tertius, fiducia, tum de bonitate DEI, tum de meritis Chrifti concepta. Quartus, Amor intentus erga tantos benefactores, quo nihil aliud defideres, aut agas alio fine, quàm ut ipsis placeas, mutuùmque erga illos amorem demonftres. Quintus, Patientia generofa, quã & DEI, & Chrifti amore nihil laborum, aut miferiarum refugias, fed omnia fimilia fingulari cum alacritate fufcipias, & fuflineas.

Confidera II. Quàm pretiofi fint hi fructus, & quàm accepti tam Patri æterno, quàm ipfi Chrifto; quàm item tibi & proximo falutares fint futuri.

Confidera III. Quomodo deinceps hos fructus diligentif- tuis ex vinea tua perfolvere, atque adeò præteritas negligentias compenfare velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quo medio deinceps uti velis ad dictos fru-
ctus

ctus producendos, scilicet frequenti, imò assidua passio-
Christi memoriâ & meditatione; nam, ut S. Augustinus c.
119. in Joannem dixit, *Cruce Christi non tantum est sedula
morientis, sed etiam Cathedra docentis, in qua virtutes ho-
mines non tam verbis, quam ipso opere, atque adeo efficaciter
mè docentur.*

Considera II. Quàm multis hoc remedium singulariter
profuerit ad dictos fructus obtinendos, ut merito non tan-
tum S. Augustinus dixerit, se in omnibus adversitatibus non
invenisse tam efficax medium, quàm vulnera & passiones
Salvatoris, sed verè etiam alij dicere possint, se nullum tam
salutare medium ad virtutes plantandas, & perfectionis ho-
dium promovendum fuisse expertos, quàm ejusdem passionis
frequentem considerationem. Hinc S. Mariæ Magdalene
conversionem auspiciantem cruce ab Angelo in spelunca eo as-
tificio posita est, ut, quocumque se verteret, vivum ex mys-
terij passionis illi obijceretur. Sed & S. Franciscus Xavierus
falsus est, se ad omnem sanctitatem præcipuè crebrâ vix
mortisque Domini nostri meditatione accendi, ex qua er-
descebat in illo humanæ salutis & Martyrij cupido, totus-
que se ad illius imitationem pro gloria DEI hominumque
salute devovendi.

Considera III. Quomodo tu hæcenus hoc medio usus fu-
eris, aut deinceps uti velis. Colloquium ad Christum cum
congruis affectibus. Vide Spinolam p. 2. Medit. 180. & 177.

Legatur ex lib. 2. de imit. & illa præcipuè verba bene pos-
derentur: si nescis speculari alta & cælestia, requiesce in pas-
sione Christi, & in sacris vulneribus ejus libenter habitare.

pro Septima Die.

MEDITATIO III.

DE TRIBVLATIONVM UTILITATE.

Scopus.

Studium Patientiæ.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de homine seminante semen
um, quam scilicet S. Mattheus c. 13. memorat: *Exijt, qui semina-*

nat, seminare semen suum. Et dum seminat, quadam ceci-
derunt secus viam, & Generunt Volucres Cali, & comedere-
unt ea: alia autem ceciderunt in petrosa, ubi non habebant
terram multam, & continuo exorta sunt, quia non habe-
bant altitudinem terra. Sole autem orto esuaverunt: &
quia non habebant radicem, aruerunt. Alia autem ceci-
derunt in Spinas: & creverunt Spina, & suffocaverunt ea.
Alia autem ceciderunt in terram bonam, & dabant fru-
ctum, aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud trige-
simum. Considera, inquam, quam convenienter per hoc se-
men non tantum Verbum DEI, ut Christus interpretatus est,
sed etiam tribulationes, & quæcunque aliæ patiendi occasio-
nes intelligantur; nam verè hæ sunt semen bonum, quod si
in terram bonam cadat, centuplum, imò millecuplum feret
fructum, cum; teste S. Paulo ad Rom. 8. *non sint condigna*
passiones ad futuram gloriam, qua revelabitur in nobis.

Considera II. Quam frequenter etiam hoc semen vel in
spinas impatientiæ, & indignationis; vel in petram cordis
indurati, & in malicia obstinati; vel secus viam cadat, id est,
absque intentione bona & ordinatione ad vitam æternam
suscipiat, dum scilicet vel ex sola necessitate, vel propter
vanam gloriam, aliudve moti vum humanum tribulationes
quandoque gravissimæ perferuntur.

Considera III. An non tu quoque hactenus dictum semen
in Spinas, aut petram, aut secus viam cadere passus sis, & quo-
modo deinceps saltem hunc errorem corrigere velis. Col-
loquium ad SS. Patronos.

Punctum I I.

Considera I. Quænam sit illa terra bona, in qua semen
tribulationum fructum trigesimum, aut centesimum refert,
nimirum terram bonam esse, animam in Statu gratiæ consti-
tutam, quæ si patienter ferat tribulationes, id est, æquo, &
in divinam voluntatem resignato animo, fructum trigesimi-
um ex tribulationibus ducit; si verò etiam cum gaudio &
alacritate easdem suscipiat, & cum S. Francisco Xaverio am-
plius, amplius clamet, sexagesimum parere censenda est; si
verò etiam constanter in simili Statu perdurat, tunc centesi-
mus fructus ab illa merito sperari potest, quem quidem
Chri-

Christus copiosè retulit, utpote qui obediens factus est usque ad mortem crucis.

Considera II. Si filius hujus sæculi desiderio lucri temporalis impulsus tantopere optant terram bonam, ex qua copiosam messem referant, sique tot ac tantas industrias ac labores adhibent, ut terram suam bonam efficiant, quanto magis tu omnem industriam adhibere debeas, ut terram animarum ad excipiendum fructuosè tribulationum semen optatum fecundissimamque efficias.

Considera III. Quomodo hac in parte te hactenus gereris, & gerere deinceps velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quâ potissimum industriâ terram animarum cundam efficere, & supra dictas tres proprietates, scilicet patientiam, alacritatem, atque constantiam inter tribulationes obtinere possis, an non præ alijs placebit, & proderit, ut de vos sanguinis ex vulneribus Christi profluentes in eandem animam tuam derives? si enim aqua naturalis tantam vim habet ad agros naturales fecundandos, quanto magis virtus hæc sanctissimo Christi Sanguini respectu terræ spirituum concedenda erit? Certè S. Augustinus ser. 32. ad Fructum in eremo dicere ausus est, nihil tam salutiferum esse, quam quotidie cogitare, quanta pro nobis pertulit DEVS & homo.

Considera II. Quos per Canales derivare hos rivus in animam tuam debeas, nimirum frequenti & assidua meditatione, & applicatione, ita enim Christus ipse quondam viri quendam Religiosum docuit, dum gravissima desolatione oppresso dixit: Surge, & meam passionem devotè pertracta, & in amaritudine dolorem tuum vinces; quod ille factus mox liberatus est. Sed & aliàs Florentiæ Virgini cupiens quæ in puteum se præcipitare statuerat, ne Sodalitatis suæ avaritatem diutiùs ferre cogeretur, idem Christus apparetur dixit: Redi à te mulier parvi animi, & cogitans, quos excruciatosque cruciatus amore tui pertulerim, sororis tue vitulas insuper habere discite.

Considera III. Quàm efficax simul, & facilis sit hæc industria, & quomodo tu quoque deinceps eam diligentius adhibere velis. Colloquium ad Christum. Vide Spinellus d. 2. Med. 186, & 187. fol. 214. & 217.

Legatur ex lib. 2. de imit. c. 12. & illa præcipue verba bene
pendantur: Nihil DEO acceptius, nihil tibi salubrius in
Mundo isto, quam libenter pati pro Christo, si quidem ali-
quid melius & utilius saluti hominum, quam pati fuisset,
Christus utique verbo & exemplo ostendisset.

Pro septima Die.

MEDITATIO IV.

DE CONSTANTIA INTER ADVERSA.

Scopus.

Studium dictæ Constantiæ.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de viro sapiente, qui ædificavit
domum suam supra Petram, quam S. Matth. c. 7. sic narrat:
Omnis ergo, qui audit verba mea hæc, & facit ea assimilabi-
tur viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram,
& descendit pluvia, & Generunt flumina, & flaverunt
venti, & irruerunt in domum illam, & non cecidit: fuit
enim erant super Petram. Et omnis, qui audit verba
mea hæc, & non facit ea, similis erit viro stulto, qui ædifica-
vit suam super arenam, & descendit pluvia, & Generunt
flumina, & flaverunt venti, & irruerunt in domum illam,
& cecidit, & fuit ruina illius magna. Considera, in-
quam, quam convenienter per virum hunc sapientem in-
telligatur qui vis quidem Christianus, sed maxime Religio-
sus aut Sacerdos, qui domum suam, id est, studium perfectio-
nis, posuit super petram, id est, super solidum fundamentum,
cui rudo, quicquid voluerit, superædificare potest.

Considera II. Quænam sit hæc petra, nimirum constan-
tia inter adversa, quæ in deo consistit, ut per nullam difficul-
tatem absterri se sinat à perfectionis studio continuando,
sed potius, ut Thomas Kemp. l. 3. c. 25. ait, una æquali facie
in gratiarum actione permaneat inter adversa & prospera,
omnia æqua lance pensando.

Considera III. An tu hæctenus super similem petram ædi-
ficaveris domum tuam; an verò potius similis fueris viro
stulto,

Instr. VIII.

Ff

Stulto,